

dlu względnie — Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — bezpośrednio lub przez podwładne organa, zawiadamiając w tym ostatnim wypadku właściwą Izbę skarbową o tem, jakiej władzy przekazano prawo dysponowania funduszami.

§ 9. Do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego względnie Ministra Przemysłu i Handlu należy kontrola nad wydatkowaniem funduszy, przekazanych szkołom i innym instytucjom.

Pozostałości funduszy specjalnych z roku poprzedniego winny być uwzględniane przy określaniu stopy procentowej dodatków na rok następny w myśl § 5 niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i dotyczy dodatków do świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, pobieranych, poczynając od roku podatkowego 1924.

Dodatki, pobrane przy dopłatach do świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1923, w okręgach poszczególnych Izb skarbowych, podlegają wydaniu szkołom, o których mowa w § 5, w tej części, jaka na nie przypada, a w pozostałej części mają być rozdzielone pomiędzy istniejące obecnie na terenie każdej Izby skarbowej szkoły i instytucje wychowawcze stosownie do ich potrzeb, według uznania Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Minister Skarbu: *H. Linde*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Głqbiński

618.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 31 lipca 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1923 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1923 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 78, poz. 612) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorcy fabryk wódek (likierni, rozlewni), tudzież hurtowi i detaliczni sprzedawcy wódek obowiązani są zamknąć z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 78, poz. 612) prowadzone w ich przedsiębiorstwach książki i rejestry przychodu i rozchodu spirytusu i wyrobów wódczanych i wyprowadzić pozostały na ten dzień zapas.

Przedsiębiorcy ci, jak również osoby prywatne posiadające na zapasie więcej, jak 5 litrów stopniowego spirytusu, zawartego w spirytusie i wyrobach wódczanych, winny zgłosić pisemnie w 2 egzemplarzach w przeciągu 3 dni — w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów, zaś poza siedzibą tego urzędu właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austriackim i pruskim równorzędnym urzędowi skarbowemu — cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych (likierów, wódek, rumu, koniaku i t. p.), jaki znajdować się będzie u nich w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1923 r.

Odbiorcy posyłek spirytusu względnie wyrobów wódczanych, wysłanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1923 r., a odebranych po tym dniu obowiązani są zgłosić je powyżej wymienionym urzędom w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości i stopniowości spirytusu, a co do wyrobów wódczanych ilość i pojemność naczyń zawierających te wyroby i ogólną ilość litrów bieżących, dalej miejscowość i miejsce przechowania zapasów.

§ 2. Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia, potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia, umieści pod potwierdzeniem swój podpis i pieczęć urzędową, wciągnie zgłoszenie pod liczbą bieżącą do zapisku wniesionych oznajmień i zwróci jeden egzemplarz oznajmienia dla pokrycia zgłaszającemu.

§ 3. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia nastąpi zbadanie zapasów przez organa skarbowe. Organ skarbowy wpisze wynik zbadania oraz wysokość dodatkowego podatku w równym brzmieniu w obu egzemplarzach oznajmienia, a to w egzemplarzu urzędowym i w egzemplarzu zgłaszającego. Organ ten pozostawi jeden egzemplarz oznajmienia posiadaczowi zapasów, który będzie obowiązany uiścić dodatkowy podatek w najbliższej kasie skarbowej do dnia 8 i donieść o tem przyjmującemu zgłoszenie urzędowi skarbowemu, ten urząd przedłoży drugi egzemplarz oznajmienia po wpisaniu danych co do uiszczenia podatku przełożonej izbie skarbowej.

Na znak dodatkowego opodatkowania wyrobów wódczanych nalepi zgłaszający na każdej flasce z wyrobami wódczanymi, niezależnie od opasek poprzednio nalepionych, jeszcze jedną typu ostatniego i to równoległe do etykiety.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1923 r. obowiązane są fabryki wódek (rozlewnie, likiernie) aż do wyczerpania zapasu opasek nakładać na flaszki z wyrobami wódczanymi po 2 takie opaski.

Po wypuszczeniu nowego nakładu opasek o innej barwie nakładać się będzie na flaszki z wyrobami wódczanymi tylko po 1 opasce nowego typu.

§ 4. Izba skarbowa może na prośbę obowiązanych do uiszczenia dodatkowego podatku zezwolić na spłacenie dłużnej kwoty łącznie z pozostałością od poprzedniej podwyżki w trzech równych ratach

miesięcznych z zastrzeżeniem opłacania 12% odsetek w stosunku rocznym.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1923 r.

Minister Skarbu: *H. Linde*

619.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 20 lipca 1923 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym.

Na podstawie art. 4 i 5 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o uprawnieniu komisarzy ludowych do wymierzania kar w drodze postępowania administracyjno-karnego (Dz. P. P. P. № 14, poz. 154) zarządza się co następuje:

§ 1. § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1921 r. w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 21 lutego 1919 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. № 104, poz. 756) otrzymuje następujące brzmienie:

„Określona w art. 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 lutego 1919 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Monitor Polski № 46) najwyższą sumę grzywny, która może być wymierzona w postępowaniu mandatowym, podwyższa się z 30 mk. na 100 tysięcy mk., o ile poszczególne ustawy inaczej nie stanowią — z tem zastrzeżeniem, że wysokość grzywien nakładanych w postępowaniu mandatowym nie może przekroczyć najwyższych granic grzywien, określonych przez obowiązujące przepisy”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

620.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 21 lipca 1923 r.

w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o przepisach wykonawczych do dekretu z dnia 3 stycznia 1919 r. o stowarzyszeniach.

Na zasadzie art. 8 dekretu z dnia 3 stycznia 1919 roku o stowarzyszeniach (Dz. P. P. P. № 3, poz. 88) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowioną w art. 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu z dnia 3 stycznia 1919 roku o stowarzyszeniach (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 19, poz. 100) opłatę za ogłoszenie o zarejestrowaniu stowarzyszenia podwyższa się do 45.000 mk.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i dotyczy wszystkich ogłoszeń o rejestracji, dokonywanych po tym terminie. Z tym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 69, poz. 458).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

621.

Oświadczenie rządowe

z dnia 27 lipca 1923 r.

w przedmiocie zmiany art. 22 regulaminu procesowego Mieszanego Trybunału Rozjemczego polsko-niemieckiego.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Mieszany Trybunał Rozjemczy ustanowiony pomiędzy Polską a Niemcami w myśl art. 304 Traktatu Wersalskiego o pokoju, podpisanego w dniu 28 czerwca 1919 r. (Dz. U. R. P. z r. 1920 № 35, poz. 200) uchwałą z 12 maja 1923 r. powziętą na posiedzeniu administracyjnym postanowił dodać do art. 22 Regulaminu Procesowego tego Trybunału (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 90, poz. 670) ustęp drugi o następującem brzmieniu:

Jeżeli powodem będzie Niemiec zamieszkały na terytorjum polskiem lub odwrotnie, albo jeżeli zajdą wątpliwości co do określenia jego obywatelstwa Prezydent orzeknie o zwolnieniu od depozytu po wysłuchaniu agentów obydwu Rządów.

Lorsque le demandeur sera un Allemand, domicilié sur territoire polonais ou inversement ou lorsqu'il y aura doute sur sa nationalité, le Président prononcera sur la dispense de consignation après avoir consulté les agents des deux Gouvernements.

Minister Spraw Zagranicznych: *M. Seyda*